

Sygn. akt II K 26/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Żuchowski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Maszerowskiej-Jachimowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego, 11 kwietnia, 11 maja 2016 r.

sprawy: oskarżonego R. D. urodz. (...) w T.

syna W. i G. z d. Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11.11.2015 r. o godzinie 20:10 w miejscowości G. gm. Z., droga (...), jadąc po drodze publicznej, kierował pojazdem mechanicznym typu motorower (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. godz. 20:20 wynik 1,07 mg/l, urządzeniem A. A 2.0 godz. 21:28 wynik 1,21 mg/l, godz. 21:32 wynik 1,22 mg/l czym umyślnie naruszył przepisy ruchu drogowego, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt II K 976/12 obowiązującego od 28.02.2013 r. do 28.02.2017 r. w związku ze skazaniem za przestępstwo oraz w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 02.07.2012 r. do 12.06.2013 r. kary 12 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt X K 1200/08 za czyn z art. 178a § 1 kk

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **R. D.** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, iż:

- był skazany wyrokiem SR w Toruniu w sprawie X K 1200/08 z dnia 16.10.2008 r. za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą częściowo odbył w okresie od 2 lipca 2012 r. do 12 czerwca 2013 r;

- był skazany wyrokiem SR w Toruniu w sprawie II K 976/12 z dnia 31.10.2012 r. za przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 4 w okresie od 28 lutego 2013 r. do 28 lutego 2017 r.

w to jest przestępstwa z art. 178 § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 § 4 kk wymierza karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

III. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty i wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 26/16

UZASADNIENIE

W dniu 11 listopada 2015 roku funkcjonariusze KP C. pełniący służbę patrolową w miejscowości G. ok. godziny 20:10 zauważyli jadący poboczem (...) motorower marki (...) o nr. rej. (...), którego kierujący oraz pasażer nie posiadają kasków ochronnych podczas jazdy. Funkcjonariusze podjęli próbę zatrzymania powyższego pojazdu, jednakże motorower bez sygnalizacji skręcił do lasu. Następnie funkcjonariusze użyli sygnałów błyskowych i dźwiękowych, na co kierujący nie zareagował i przyspieszył. Po kilkunastu metrach kierujący motorowerem stracił panowanie nad pojazdem i się przewrócił. Po upadku kierujący i pasażer podjęli próbę pieszej ucieczki, jednak następnie zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji. Kierującym pojazdem okazał się R. D.. W wyniku badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykonanym o godzinie 20:20 uzyskano wynik 1.07 mg/l/. Po doprowadzeniu do KP C. urządzenie kontrolno-pomiarowe do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że stężenie alkoholu u R. D. po dwóch badaniach o godz. 21:28 i 21:32 wyniosło odpowiednio 1,21 mg/l oraz 1,22 mg/l. Oskarżony tego dnia wypił osiem półlitrowych piw, a następnie pojechał do sklepu.

(dowody: protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2, k. 4

wyjaśnienia oskarżonego, k. 37-38, k. 46-47, k. 64v

zeznania świadka M. R., k. 70v)

R. D. był czterokrotnie karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu wydanym w sprawie X K 1200/08 z dnia 16 października 2008 roku za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą częściowo odbył w okresie od 2 lipca 2012 roku do 12 czerwca 2013 roku. Nadto wobec oskarżonego wydano w dniu 31 października 2012 roku wyrok w sprawie II K 976/12 za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk, którym został skazany na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 4 w okresie od 28 lutego 2013 r. do 28 lutego 2017 r.

(dowody: wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt X K 1200/08 k. 26-26v

wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt II K 976/12 k. 24-24v

dane o karalności k. 48-49)

Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony **R. D.** w toku rozprawy głównej (k. 64v) przyznał się do zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu co koresponduje z wynikami badań urządzenia do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnił, iż przed zdarzeniem wypił 8 piw. Fakt, iż mężczyzna poruszał się motorowerem po poboczu drogi krajowej nr (...), a następnie skręcił do lasu, został potwierdzony przez funkcjonariusza Policji, (k. 70v) który dokonał zatrzymania oskarżonego.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **M. R.**. Jest to funkcjonariusz Policji, który dokonał zatrzymania oskarżonego. Potwierdził, iż oskarżony poruszał na motorowerze na drodze krajowej. Brak podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tej osoby.

Jako drugorzędne dla rozstrzygnięcia sprawy miały znaczenie zeznania świadka **M. M.**. Jest to kolega oskarżonego zatrzymany z nim. Nie miał wiedzy ile wcześniej oskarżony wypił alkoholu

R. D. został oskarżony o to, że w dniu 11.11.2015 r. o godzinie 20:10 w miejscowości G. gm. Z., droga(...), jadąc po drodze publicznej, kierował pojazdem mechanicznym typu motorower (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. godz. 20:20 wynik 1,07 mg/l, urządzeniem A. A 2.0 godz. 21:28 wynik 1,21 mg/l, godz. 21:32 wynik 1,22 mg/l czym umyślnie naruszył przepisy ruchu drogowego, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt II K 976/12 obowiązującego od 28.02.2013 r. do 28.02.2017 r. w związku ze skazaniem za przestępstwo oraz w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 02.07.2012 r. do 12.06.2013 r. kary 12 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt X K 1200/08 za czyn z art. 178a § 1 kk, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Przyjęta przez oskarżyciela kwalifikacja prawna czynu w ocenie Sądu jest słuszna. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w momencie kontroli drogowej rosła i wahała się w przedziale od 1,07 mg/l do 1,22 mg/l. Art. 115 § 16 kk stanowi o tym, że stan nietrzeźwości zachodzi wtedy, gdy zawartość w 1 dm³, tj. w 1 litrze wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Nie ulega również wątpliwości fakt popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 178a § 1 kk w warunkach określonych w §4 tego artykułu, tj. w wypadku uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Zdaniem Sądu opis przypisanego czynu wymagał jednak korekty. Opis popełnionego czynu przez oskarżonego powinien także odnosić się do faktu prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości pomimo funkcjonującego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wynikającego z treści wyroku SR w Toruniu wydanego w sprawie II K 976/12. Wynika to faktu, iż konstrukcja czynu z art. 178 a § 4 kk ma niejednorodny charakter. Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy Sąd Najwyższy w post. z 19.1.2012 r. (I KZP 22/11, OSNKW 2012, Nr 1, poz. 6, źródło LEX) iż, artykuł 178a § 4 kk cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości. Możliwe jest popełnienie czynu przez sprawcę po upływie na jaki został orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, ale przed zatarciem skazania w danej sprawie. W ocenie Sądu przypisany czyn powinien uwzględniać całą jego kryminalną zawartość. Należało zatem dokonać korekty jego opisu. Należy także stwierdzić, iż w podstawie skazania wyroku należy jedynie wskazać art. 178a § 4 kk. Powoływanie przepisu art. 178 a § 1 kk jest zbędne i niepotrzebne albowiem wskazuje się na jego zastosowanie w art. 178 a § 4 kk. Podobne stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku II AKa 179/15 z dnia 29 grudnia 2015 r. (LEX nr 1971105).

Ponadto oskarżony dopuścił się przypisanego czynu w warunkach art. 64 § 1 kk. Był bowiem skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie X K 1200/08 z dnia 16.10.2008 r. Część kary 1 roku pozbawienia wolności odbył w okresie od 2 lipca 2012 r. do 12 czerwca 2013 r. Pozwalało to przyjąć, iż działał w warunkach recydywy wielokrotnej określonej w art. 64 § 1 kk.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą fakt uprzedniej karalności oraz działanie w warunkach art. 64 § 1 kk, zaś jako łagodzącą przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Art. 178a § 4 kk przewiduje karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Za przypisane R. D. przestępstwo Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona kara w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawinienie oraz cele kary. Na niekorzyść sprawcy działała fakt, iż stan jego nietrzeźwości przekraczał w znacznym stopniu dolną granicę określoną ustawą 0,25 mg/l w wydychanym

powietrzu. W podobny sposób należało ocenić to, iż oskarżony przypisanego czynu dopuścił się zarówno w okresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jak również to, iż był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 69 § 4 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary wobec sprawcy czynu z art. 178 a § 4 kk jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Oskarżony był kilkakrotnie karany za przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przypisanego czynu dopuścił po 11 lipca 2015 r. Od tej daty w myśl art. 69 § 1 kk nie jest możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do osoby, która w chwili czynu była skazana na karę pozbawienia wolności. Podkreślenia wymaga fakt, iż oskarżony dwukrotnie odpowiadał karnie za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości i w obu przypadkach zakończyło się to orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie było zatem podstaw prawnych do warunkowego zawieszania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Kierując się treścią art. 42 § 4 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony spełnił przesłanki zawarte w art. 42 § 3 kk, tj. był ponownie skazany za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk.

Obok zakazu prowadzenia pojazdów Sąd orzekł wobec R. D. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej granicy zagrożenia ustawowego tj. w wysokości 10.000 złotych, na podstawie art. 42 § 4 kk.

Ze względu na fakt obciążenia R. D. świadczeniem pieniężnym na rzecz w/w Funduszu w kwocie 10.000 złotych Sąd stosownie do treści art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2011 nr 240, poz. 1431 ze zm.) zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych – w tym od obowiązku uiszczenia opłaty i wydatkami poniesionymi w toku postępowania obciążył Skarb Państwa.